

Can Mateu Pagès

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Veïnat de Rupit, 7 - Zona de Canyamars
Emplaçament	Pel camí que va del pou de glaç a la creu de Rupit, damunt de Can Pau de la Rosa
Alçada:	309m

Coordenades:

Latitud:	41.6133
Longitud:	2.47304
UTM Est (X):	456095
UTM Nord (Y):	4606977

Classificació

Número de fitxa	08075-103
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVIII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 000213900DG50F
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dt., 12/12/2017 - 01:00

Descripció

Masia aïllada formada per dos cossos adossats que li confereixen una planta irregular. L'edifici està essent rehabilitat de mica en mica i està adaptat al desnivell del terreny on s'assenta. El volum principal presenta una coberta de teula àrab de dues vessants de diferent llargada, amb el carener perpendicular a la façana principal, i està distribuït en planta baixa, pis i golfes. La façana principal, orientada al sud-est, presenta un portal d'accés rectangular amb els brancals bastits amb carreus de pedra i la llinda plana monolítica. Una escala disposada en diagonal li dona accés. La resta d'obertures del parament es corresponen amb finestres rectangulars emmarcades en pedra. Destaca un gran rellotge de sol pintat a la part superior de la façana i un banc corregut de pedra a la part inferior. La façana de llevant ha estat força reformada donat que estava en molt mal estat de conservació. Malgrat això conserva una petita finestra emmarcada en pedra. Adossat a aquest parament hi ha un petit volum rectangular, amb la coberta d'un sol vessant completament esfondrada. Presenta un portal i una petita finestra rectangulars i emmarcats en pedra, situats al parament principal, i una porta rectangular amb la llinda de pedra i els brancals fets de maons, a la façana lateral. Al costat d'aquesta obertura hi ha una comuna reconvertida en un modern servei. A la façana posterior del volum principal es conserva un petit portal rectangular, amb els brancals bastits amb carreus de pedra i la llinda plana. Per contra, totes les obertures de la façana de ponent han estat rehabilitades. Aquest espai està tancat a mode de barri i delimitat per una tanca de paredat. Es conserva un dels brancals fets de carreus de pedra, que emmarcaven l'obertura original que donava accés a aquesta zona. En aquest espai hi ha una bassa rehabilitada. A l'interior, que està en fase de restauració, la masia compta amb sostres embigats, terres empedrats i forjats bastits amb cairons i obertures emmarcades en pedra. La construcció presenta els paraments arrebossats. Dins de la finca, sota la masia, hi ha una gran bassa rectangular i una mina d'aigua reformada amb totxo.

Observacions:

L'element està inclòs dins dels límits del Parc del Montnegre i el Corredor.

Història

La primera referència documental directa de la masia la trobem en un plànol cadastral dels termes de Dosrius i Canyamars elaborat l'any 1853. Posteriorment, en una relació de les cases que existien a Dosrius consultada a finals del segle XIX pel rector Gaietà Viaplana, hi consta que l'any 1897 existia una casa anomenada "Mateu Cot Pagès" dins del veïnat de Canyamars. En la documentació consultada anterior al segle XIX no apareix en cap cas el nom anterior, tot i que hi ha altres topònims que es podrien estar referint al mateix edifici. En aquest sentit, en una llibreta que passava revista de les terres i vinyes de Dosrius i Canyamars, datada l'any 1779, hi apareix "Esteve Cot i Mateu de dalt per la pesa de save" i, poc després, en les llibretes per cobrar "Lo Reial Catastro de Dosrius y Cañamas" de l'any 1787, i en les posteriors fins l'any 1792, hi apareix el nom "Mateu Cot de Dalt". Aquest topònim apareix inventariat després dels masos Vallalta i Rupit (ambdós situats a la mateixa zona), cosa que fa pensar que es deu referir a la masia de can Mateu Pagès, donat que les propietats apareixen inventariades amb una certa correlació dins d'aquests documents. Dins del segle XVIII, en una "Llista per cobrar en lo terme de cañamás un ters i mitx de catastro per lo enganxament de los soldats que dit poble contribueix", hi torna a aparèixer "Mateu Cot de Dalt", en aquesta ocasió inventariat entre el mas Rupit i la masia de ca l'Eugasser, que són veïnes seves. Segons les fonts orals, la masia havia tingut masovers durant el segle XX. En l'actualitat s'ha reformat tota la coberta, s'han aixecat murs, s'ha redreçat la façana principal i, a l'interior, encara s'està treballant en la seva rehabilitació.

Bibliografia

ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RR.34/114. DIPUTACIÓ DE BARCELONA (1989). Pla Especial del Montnegre i el Corredor (Serralada de Marina). Aprovació definitiva 20-07-1989. [Inèdit]. RAMIS NIETO, Josep. "Cases a Dosrius (1632-1897)". A Dosrius. Una visita al passat. 1 de novembre de 2017. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017.

